

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Пазарджик , 11.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на четиринадесети януари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Ели Каменова

при участието на секретаря Огняна Фурнаджиева
като разгледа докладваното от Ели Каменова Административно наказателно
дело № 2020**220201719 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. **9 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от П. В. И., ЕГН: *****, от гр. Пазарджик,
ул. „****“ № **, ет. **, ап. **, против Наказателно постановление № 20-
0340-00**40, издадено на 06.10.2020 г. от Началник на РУ – Септември към
ОДМВР - Пазарджик, с което на същия за нарушение на чл. 63**, ал. 3 от КЗ
му е наложено наказание „глоба“ в размер на 400 лв.

Основното възражение, което се въвежда в жалбата е за дадена погрешна
квалификация на деянието както в атакуваното НП, така и в АУАН,
доколкото жалбоподателят е собственик на автомобила, заедно със своята
съпруга, тъй като същият е придобит по време на брака им и съставлява
съпружеска имуществена общност.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. За
него се явява редовно упълномощен процесуален представител, който
поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея и моли за отмяна на
издаденото НП. Претендира заплащането на разноски съгласно представен
списък.

Административнонаказващият орган /АНО/ - РУ – Септември при ОДМВР – Пазарджик не изпраща представител в съдебно заседание. Въззиваемата страна в съпроводителното писмо с вх. № 1**3**4 от 20.11.2020 г., с което препраща жалбата и административната преписка, излага съображения за правилност и законосъобразност на издаденото НП. Възразява, че жалбоподателят едва във въззивната инстанция е заявил, че е собственик на автомобила, за който не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“, като при направените справки в масивите на АИС – КАТ като единствен собственик на автомобила е вписано лицето Ц. И.а В.. Моли за потвърждаване на издаденото НП.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и становището на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Н а 29.09.2020 г. около 11:20 часа свид. С.Г. П. – мл. полицейски инспектор в РУ - Септември при ОДМВР – Пазарджик, изпълнявал служебните си задължения в гр. Септември на бул. „Възраждане“ в посока „Септемврийското ханче“, когато спрял за проверка лек автомобил „*****“ с рег. № *****, управляван от жалбоподателя П. В. И.. В хода на проверката било установено, че вписан собственик на автомобил по регистрационен талон била Ц. В. И.а. При направена проверка на служебния таблет служителят П. установил, че за управлявания автомобил няма сключена задължителна застраховка „ГО“.

При това положение свид. П. преценил, че водачът на автомобила е осъществил състав на административно нарушение по чл. 63**, ал. 3 от КЗ и съставил на И. АУАН с бл. номер ****9261/29.09.2020 г. в който описал извършеното нарушение и обстоятелствата около извършването му и който бил предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис. С АУАН било иззето СРМПС на управлявания автомобил. При предявяването на акта жалбоподателят не вписал възражения по направените констатации.

Процесният лек автомобил „*****“ с рег. № ***** бил придобит посредством договор за покупко-продажба от съпругата на жалбоподателя – Ц. В. И.а по време на сключения между тях граждански брак.

Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление, което било редовно връчено на жалбоподателя на 29.10.2020 г., видно от разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана. Жалбата против НП била подадена от санкционираното лице на 0**.11.2020 г., поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. **9, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от надлежна страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни доказателства - показанията на актосъставителя С. П., разпитан в качеството на свидетел и от писмените доказателства, приложени към административнонаказателната преписка и надлежно приобщени към доказателствения материал по делото. В показанията си пред съда свид. П. потвърди направените от него констатации в акта, като заяви, че жалбоподателят е казал пред него, че е бил в чужбина и не е имал пари, за да си направи застраховка. Съдът намира показанията на свидетеля за обективни и непротиворечиви, поради което ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по съображенията изложени в нея.

В резултат на проведената служебна проверка съдът констатира, че атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 3123 - 1**90/10.09.2016 г. на Директора на ОДМВР – Пазарджик /л. 20/ и въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице. АУАН и НП са издадени при спазване на сроковете по чл. 34, ал.1 и 3 от ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя, както и на НП.

Съдът намира обаче, че възприетата в АУАН и НП фактическа обстановка не съответства на обективната действителност и не кореспондира с приобщените по делото писмени доказателства.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 63**, ал.3 от КЗ, която разпоредба гласи, че лице, което не е собственик и управлява моторно

превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400.00 лева. Тоест, нормата на чл. 63**, ал.3 от КЗ предвижда наказание за лице несобственик, което управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

От приобщеното по делото удостоверение за сключен граждански брак от 09.12.2010 г. /л. 7/ се установява, че към момента на проверката и установяване на нарушението посочената като собственик на автомобила Ц. В. И.а и жалбоподателят П. В. И. са били в граждански брак, сключен на дата 0**.01.197** г., за което е издаден Акт за сключен граждански брак № 0007/0**.01.197** г. на гр. Пазарджик, общ. Пазарджик. При сключването на брака съпрузите не са заявили изрично какъв режим на имуществени отношения ще се прилага спрямо тях, като съобразно изричната разпоредба на чл. 1**, ал. 2 СК, то ще се прилага законовият режим на общност. Тоест, за вещните права върху всяко придобито по време на брака имущество, ще се прилага режим на съпружеска имуществена общност. От приетото по делото заверено копие на Договор за покупко-продажба на МПС /л. 1**/ се установява, че процесният автомобил е закупен на 02.02.2016 г., а от приобщеното копие на регистрационния талон на МПС, рег. № *****/л. **/ се изяснява, че същият е регистриран в КАТ на 0**.02.2016. Съгласно разпоредбата на чл. 21 от СК вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити, като законът въвежда презумция, че съвместният принос се предполага до доказване на противното. Ето защо, при така установените данни, съдът приема, че действително към датата на проверката, управлението от жалбоподателя И. лек автомобил е бил негова собственост, в каквата насока са и въведените в жалбата доводи.

Предвид това, неправилно както актосъставителят, така и наказващият орган са преценили, че изключителен собственик на МПС е Ц. В. И.а, което несъответствие във фактическата обстановка е рефлектирало пряко и върху правната квалификация на нарушението, доколкото жалбоподателят се явява собственик на процесното МПС, а не само негов ползвател. При това положение приложимата спрямо него санкционна норма се явява тази по чл.

63**, ал. 1, т. 1 от КЗ, която предвижда санкция "глоба" в размер на 2**0 лева на лице по чл. 4**3, ал. 1, т. 1 от КЗ, а именно лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, а не посочената по ал.3 от същия текст, тъй като жалбоподателят е собственик на автомобила, за който е нямало сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" към момента на управлението му на 29.09.2020 г.

За установяване на собствеността върху процесното МПС наказващият орган е следвало да упражни правомощията си, разписани в чл. **2, ал. 4 от ЗАНН и да предприеме допълнителни действия по събиране и проверка на доказателствен материал преди да се произнесе по изпратената му преписка. В този смисъл неоснователно се явява възражението на въззиваемата страна, че жалбоподателят в нито един момент не е споменал, че процесният автомобил е СИО, доколкото доказателствената тежест в административнонаказвателното производство се носи изцяло от административнонаказващият орган, който следва да установи извършено ли е виновно нарушение и кой е неговият автор, като жалбоподателят не е длъжен да доказва каквото и да е било. Още повече, че от регистрационния талон на автомобила е видно, че жалбоподателят и собственикът на автомобила носят една и съща фамилия, което най-малкото е индиция, че същите може да са съпрузи – обстоятелство, което е останало неизяснено от страна на АНО. В тази връзка несериозно звучеше и заявеното от актосъставителя в разпита му пред въззивната инстанция, че при съставяне на акта не се интересувал чия собственост е проверяваният от него автомобил.

От изложеното дотук следва да се заключи, че по делото не само остана недоказан съществен елемент от състава на нарушението по чл. 63**, ал. 3 от КЗ, а именно: водачът на автомобила да не е негов собственик, ами същият беше опроверган от приложените по делото писмени доказателства, поради което няма как да се приеме, че жалбоподателят е автор на вмененото му нарушение. Доколкото нарушителят е и собственик на МПС-то, за него е неприложима разпоредбата на чл. 63**, ал.3 КЗ, а евентуалната му отговорност следва да се ангажира по чл. 63**, ал.1, т. 1 КЗ, където се

предвижда далеч по-нисък размер на административното наказание. Това обаче не може да се извърши на този етап от производството, доколкото в рамките на правомощията по чл. 63 от ЗАНН съдът упражнява контрол върху законосъобразността и обосноваността на наказателното постановление така, както е издадено и не може да променя основанието на наложеното административно наказание.

С оглед гореизложеното съдът приема, че в настоящия случай и доколкото незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл. 63**, ал. 3 от КЗ, се е стигнало до опорочаване на производството по реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и впоследствие до незаконосъобразност на издаденото НП, което е достатъчно основание за отмяна на същото.

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН право на разноски има жалбоподателят, което своевременно чрез процесуалния си представител, е направил искане за присъждането им. От съдържанието на приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 10.11.2020 г. се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв. (двеста лева) жалбоподателят е заплатил изцяло в брой.

Предвид изложеното ответната страна – ОДМВР – Пазарджик следва да бъде осъдена да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя сторените от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в посочения размер от 200 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0340-00**40, издадено на 06.10.2020 г. от Началник на РУ – Септември към ОДМВР - Пазарджик, с което на П. В. И., ЕГН: *****, от гр. Пазарджик, ул. „****“ № **, ет. **, ап. **, за нарушение на чл. 63**, ал. 3 от КЗ му е наложено наказание

„глоба" в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА ОДМВР - Пазарджик да заплати на П. В. И., ЕГН: *****,
от гр. Пазарджик, ул. „*****“ № **, ет. **, ап. **, сторените разноси в
размер на 200 лв. /двеста лева/.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - Пазарджик в
14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му по реда на Глава XII от
АПК.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____